

är till för sig; ehuru, då det likväl såsom objektivt står i motsats till det aktuella sjelfmedvetandet och har en nödvändig relation till det yttre, medvetandet ej här kan fattas annorlunda, än såsom ett medvetande om sig såsom ett yttre, d. v. s. såsom föreställning eller också såsom ett abstrakt sinnligt begripande, en form blott för ett yttre. Häraf framgår således, att den empiriska kunskapen, hvilkens innehåll är människan såsom objekt eller det objektiva medvetandet, måste framträda i fyra särskilda former, alltefter som objektet betraktas såsom ett blott yttre eller naturting, en organism, ett animaliskt eller instinktlif eller såsom ett på ett yttre baserad medvetande.

Först framträder derföre kunskapen såsom begreppet om blott en form för det yttre, om en summa af delar i rummet och tiden, utan något inre, d. v. s. begripligt, samband mellan delarna, eller ock såsom en ordning eller lag för delarnas samvaro och efterföljd, betingad och förverkligad af en fysisk eller kemisk kraft. Denna uppfattning af människans värld kallas för den oorganiska, emedan en uppfattning derigenom blott eger rum af det sammanhang, som upp-